

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین سبکهای فرزندپروری با تحمل پریشانی و احساس تنهایی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه جعفری - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه بین المللی کیش

سارا پاشنگ - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی کرج،

مرجان حسین زاده تقوایی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی کرج

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین سبکهای فرزند پروری با تحمل پریشانی و احساس تنهایی انجام گرفت. روش: این مطالعه از نظر هدف کاربردی است و از انواع تحقیقات توصیفی و غیر آزمایشی به حساب می آید. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دانشکده روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب بود (600 نفر) که مطابق با جدول مورگان، حدود 247 نفر تخمین زده شد و به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار پژوهشی، شامل پرسشنامه تحمل پریشانی سیمونز و گاهر (2005)، پرسشنامه احساس تنهایی آشر (1984) و پرسشنامه سبکهای فرزندپروری بامریند (1972) بود. داده ها با استفاده از روش همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج: بررسی یافتههای تحقیق نشان داد که بین سبک مستبدانه و تحمل پریشانی رابطه منفی معنادار وجود دارد. همچنین سبک مقتدرانه با احساس تنهایی رابطه معنادار منفی دارد. در خرده مقیاسهای تحمل پریشانی، سبک مستبدانه با مولفه های تحمل پریشانی هیجانی، جذب شدن توسط هیجانات منفی و ارزیابی ذهنی پریشانی، با 95 درصد اطمینان ارتباط معنی دار منفی پیدا کرد. از سویی دیگر در خرده مقیاسهای احساس تنهایی سبک مقتدرانه با احساس تنهایی اجتماعی ارتباط منفی معناداری با اطمینان 95 درصد پیدا کرد. نتیجه گیری: با توجه به اهمیت رابطه بین سبکهای فرزند پروری با تحمل پریشانی و احساس تنهایی بهتر است برنامه های برای اصلاح شیوه های فرزند پروری والدین در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

شیوه های فرزند پروری، احساس تنهایی، تحمل پریشانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639066>

